Mata decideix de penal

victòria Un gol del madrileny des dels onze metres a tres minuts per al final dóna el Costa Brava al Girona cara a cara Els de Pablo Machín es mostren superiors al Llagostera en un partit d'allò més ensopit

Àlex Granell (Girona) agafant Tito (Llagostera) en una lluita al mig del camp en el partit d´ahir a Montilivi.

MARC BRUGUÉS GIRONA

De ben segur que quan Girona i Llagostera s'enfrontin a la Lliga els partits tindran molta més història que no pas el Trofeu Costa Brava d'ahir. El títol va ser per al Girona després d'un partit d'allò més avorrit en què els blanc-i-vermells van ser superiors i van tenir les millors ocasions. La cama esquerra de Granell, l'atreviment de Coris i un espectador del Llagostera que no va parar d'animar amb un megàfon van ser el més descatat del partit que va resoldre un penal a tres minuts del final transformat per Jaime Mata.

Ja havia advertit durant aquesta pretemporada Machín que no tenia intenció d'encasellar-se amb el sistema talismà 5-3-2 que tant bon rendiment va donar la temporada passada. El tècnic sorià és partidari de tenir diverses cartes preparades per fer servir durant la competició. Així ahir va apostar per variar i formar un clàssic 4-4-2 amb Ramalho i Bigas als laterals, Pons i Granell al pivot, Jandro a l'esquerre i Felipe Sanchón i Sandaza en punta d'atac. De la seva banda, el Llagostera va retocar també una mica el seu dibuix situant Ríos més avançat a la banda esquerre i deixant Ruymán com a lateral. A l'hora de la veritat però ben poc espectacle es va veure durant els primers minuts. Un xut del llagosterenc Sergio Léon, amb molt poc angle, que es va estavellar al lateral de la xarxa, i un altre de Coris per sobre del travesser van ser les úniques aproximacions, molt tímides, de la primera mitja hora de joc. El jove jugador de Tossa, això sí, es mostrava tal com va fer contra l'Espanyol com el jugador més actiu dels blanc-i-vermells amb els seus intents d'internades per la banda dreta.

Un cacau de Granell marca de la casa des de molt lluny que va obligar René a estirar-se va arrencar mínimament els aplaudiments dels pocs presents a l'estadi. De mica en mica el Girona s'anava engrescant. No era res de l'altre món però veient com el Llagostera no feia quatre passades seguides al mig del camp, Jandro i Felipe Sanchón es van inventar una bonica jugada trenada que Sandaza no va saber enviar al fons de la porteria. L'avorriment havia estat màxim durant la primera part però les accions de Granell i Sandaza donaven mínimes esperances de veure quelcom de presentable per a la represa.

Machín va canviar mig equip a la segona part amb l'entrada de Becerra, Mas, Cifuentes, David Garcia, Juncà i Mata. El Girona va seguir sent l'únic equip que proposava quelcom als primers compassos de la segona i primer Granell, amb la cama dreta, i després Lejeune, de cap, a punt van estar d'encetar el marcador. Mentrestant, el Llagostera només s'acostava a la porteria defensava per Becerra en les accions a pilota aturada i, tal com ha estat habitual durant les últimes temporades, amb perill. Així, el porter blanc-i-vermell hauria de desviar un cop de cap de Gila que ja entrava.

Tal com havia fet contra l'Espanyol, els darrers vint minuts, Machín va donar l'alternativa als més joves que serien els encarregats de cercar el gol que deixés el trofeu a casa i d'evitar que el Llagostera se l'endugués. Mas i Zamorano se les van haver de veure amb Alberto Perea, el fitxatge estrella del Llagostera fins al moment. El manxec va revolucionar l'atac visitant i de les seves botes va néixer l'ocasió més perillosa. Becerra va salvar arran de pal un xut de Simon anava a gol. A la jugada següent Alcalá va fer penal sobre Serramitja i Mata no va

perdonar des dels onze metres.
El Trofeu es quedava a casa però encara hi va haver temps perquè Jordi López fos expulsat per aixecar massa la cama.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2014/08/10/mata-decideix-penal/682537.html?utm_source=rss